

Mark- och miljödomstolen

Anders Lillienau, anders.lillienau@dom.se, 08-561 657 20

Till Miljö- och energidepartementet via
m.registrator@regeringskansliet.se med kopia till
johan.fallenius@regeringskansliet.se

Remiss av Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget "Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning" (M2015/02675R)

Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen, har utifrån sin verksamhet följande synpunkter på Naturvårdsverkets redovisning.

Sammanfattning

Vi instämmer i Naturvårdsverkets bedömning att det behövs ändringar i regelverket som gör att detta så långt det är möjligt stämmer överens med IED-direktivet. Vi instämmer också i utgångspunkten att verksamhetsbeskrivningar i miljöprövningsförordningen och industriutsläppsförordningen ska vara entydiga med IED.

Vi har synpunkter på frågor om överklagbarhet och vissa författningsförslag som behandlas i avsnitt 4 i rapporten.

Förslaget bedöms sammantaget, trots det knapphändiga underlaget i fråga om förslagets konsekvenser, leda till en ökning av kostnaderna för mark- och miljödomstolarna.

Avsnitt 4

På s. 48 i rapporten föreslås att beslut om IED-klassificering bör kunna överklagas till länsstyrelsen, om tillsynsmyndigheten är en kommunal nämnd, och därefter till mark- och miljödomstol och Mark- och miljööverdomstolen som sista instans. Vi instämmer i denna bedömning med hänsyn till de rättsverkningar beslutet har för verksamhetsutövaren.

På s. 48 i rapporten anges att Naturvårdsverket bör ha möjlighet att överklaga dessa beslut eftersom de har stor betydelse för genomslaget av EG-rätten i Sverige och för rättssystemets allmänna legitimitet. Som grund för Naturvårdsverkets rätt att överklaga hänvisas till att klassificeringsbesluten ska ses som en del av tillståndsprövningen. Vi bedömer att ett klassificeringsbeslut är ett tillsynsbeslut och instämmer inte i att en klagorätt för Naturvårdsverket kan grundas på att beslutet är en del av tillståndsprövningen. Om en klagorätt för Naturvårdsverket behövs, bör det övervägas att författningsreglera detta.

På s. 49 i rapporten föreslås en bestämmelse i 1 kap. 7 a § första stycket industriutsläppsförordningen som innebär att tillsynsmyndigheten ska förelägga

verksamhetsutövaren att följa ett beslut att fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet. Vi ifrågasätter vad ett sådant beslut innebär för verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten. Är ett sådant beslut tillräckligt tydligt och preciserat för att kunna följas av verksamhetsutövaren. Kan beslutet förenas med vite? När ska tillsynsmyndigheten avgöra om verksamhetsutövaren har följt beslutet? På vilka grunder ska tillsynsmyndigheten fastställa om verksamhetsutövaren har följt beslutet? Vi anser att förslaget inte bör läggas till grund för en författningsreglering.

På s. 50 i rapporten föreslås en bestämmelse i 1 kap. 7 a § tredje stycket industriutsläppsförordningen som anger att ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörappport som avses i andra stycket. Vi ifrågasätter utformningen av bestämmelsen eftersom den synes blanda ihop ett krav på tillsynsmyndigheten att fatta ett beslut enligt första stycket inom viss tid med frågan om när ett sådant beslut blir gällande. En bestämmelse med ett krav på tillsynsmyndigheten att fatta ett beslut inom viss tid bör utformas på ett enklare sätt.

Konsekvenser för mark- och miljödomstolarna

Förslagets konsekvenser för mark- och miljödomstolarna har redovisats alltför knapphändigt.

På s. 346 i rapporten anføres att förslaget medför ökade administrativa kostnader för mark- och miljödomstolarna på grund av en ny regel i 22 kap. miljöbalken som innebär att ett tillstånd till en industriutsläppsverksamhet ska när så krävs innehålla uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden.

Det är oklart om förslaget sammantaget leder till fler tillståndsprövningar i mark- och miljödomstolarna på grund av att fler verksamheter blir A-verksamheter. Däremot uppges det att totalantalet tillståndspliktiga verksamheter kommer att bli fler. Mark- och miljödomstolen erinrar om att en tillståndsprövning av en A-verksamhet ofta är resurskrävande. Det är vidare svårt att beräkna hur många fler överklagningsmål mark- och miljödomstolarna får med anledning av övriga författningsförslag, inklusive beslut om klassificering av industriutsläppsverksamhet och dispens från begränsningsvärden. Förslaget kan antas leda till ett ökat antal överklagningsmål för mark- och miljödomstolarna, särskilt under en period i samband med klassificeringsbesluten. Förslaget bedöms sammantaget, trots det knapphändiga underlaget, leda till en ökning av kostnaderna för mark- och miljödomstolarna.

Anders Lillienau
Rådman

Vid beredningen har även tekniska rådet Gisela Köthnig deltagit.